

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בכור שמחה - מיחה.	רב הונא אמר רב אסי:										■	◇	קבו.	
מסתבר טעמיה דרב אסי - בענבים ובצרום, זיתים ומסקום, אבל דרכום לא	רבה:									◆	■	◇	קבו.	
אפילו דרכום.	רב יוסף:									◆	■	◇	קבו.	
דרכום, מעיקרא עינבי השתא חמרא										⚡			קבו.	
ליתן לו דמי היוזק ענביו	כדאמר רב עוקבא בר חמא:									■	!	◇	קבו.	
ה"נ נותן לו דמי היוזק ענביו.										!			קבו.	
היכא איתמר דרב עוקבא בר חמא?										^			קבו.	
אהא										!			קבו.	
בכור ופשוט שהניח להן אביהן ענבים ובצרום, זיתים ומסקום - בכור נוטל פי שנים אפילו דרכום.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:									■	!	◇	קבו.	
דרכום, מעיקרא עינבי השתא חמרא										⚡			קבו.	
ליתן לו דמי היוזק ענביו.	מר עוקבא בר חמא:									!		◇	קבו.	
בכור שנטל חלק כפשוט - ויתר.	רב אסי:											■	◇	קבו.
מאי ויתר?												^		קבו.
ויתר באותה שדה	רב פפא משמיה דרבא:									◆	!	◇	קבו.	
ויתר בכל הנכסים כולן.	רב פפי משמיה דרבא:									◆	!	◇	קבו.	
ויתר באותה שדה	רב פפא משמיה דרבא:										■		קבו.	
אין לו לבכור קודם חלוקה	קא סבר: [רב פפא משמיה דרבא]										■		קבו.	
ויתר בכל הנכסים כולן.	רב פפי משמיה דרבא:										■		קבו.	
יש לו לבכור קודם חלוקה, ומדאחיל בהא אחיל בכלהו.	קא סבר: [רב פפי משמיה דרבא]										■		קבו.	
והא דרב פפי ורב פפא - לאו בפירוש איתמר אלא מכללא איתמר											■		קבו.	
דהווא בכור דאזיל זבין נכסי ידיה ודפשוט, אזול יתמי בני פשוט למיכל תמרי מהנהו לקוחות, מחונהו אמרי להו קרובים: לא מיסתייא דובנתניהו לנכסיהו, אלא מימחא נמי מחיתו להו?										○	■		קבו.	
אתו לקמיה דרבא, אמר להו: לא עשה ולא כלום	[רבא]									■	■		קבו.	
לא עשה כלום בפלגא	מר סבר: [רב פפא]									■			קבו.	
בכולהו.	מר סבר: [רב פפי]									■			קבו.	
בכור שמכר קודם חלוקה - לא עשה כלום.	שלהו מתם:											■	◇	קבו.
אלמא, אין לו לבכור קודם חלוקה.												■	◇	קבו.
והלכתא: יש לבכור קודם חלוקה.												■	◇	קבו.
מר זוטרא מדרישבא פלג בצנא דפלפלי בהדי אחין בשוה, אתא לקמיה דרב אשי	[מר זוטרא מדרישבא]											○		קבו.
הואיל ויתרתה במקצת - ויתרתה בכל הנכסים כולן.	אמר ליה: [רב אשי]											■		קבו.
האומר: איש פלוני בני בכור לא יטול פי שנים, איש פלוני בני לא יירש עם אחיו - לא אמר כלום, שהתנה על מה שכתוב בתורה.												■	מ	קבו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
המחלק נכסיו על פיו, ריבה לאחד ומיעט לאחד, והשוה להן את הבכור - דבריו קיימין, ואם אמר משום ירושה - לא אמר כלום. כתב בין בתחלה בין באמצע בין בסוף משום מתנה - דבריו קיימין.												■	קבו:
לימא, מתניתין דלא כר' יהודה, דאי ר' יהודה												‡	קבו:
בדבר של ממון תנאו קיים	האמר: [רבי יהודה]											‡	קבו:
האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שאין ליך עלי שאר כסות ועונה - הרי זו מקודשת ותנאו בטל, דברי ר' מאיר	דתניא: [רבי מאיר]											◆	קבו:
בדבר של ממון תנאו קיים	רבי יהודה:											◆	קבו:
אפ"ל תימא ר' יהודה, התם ידעה וקא מחלה, הכא לא קא מחיל.												!	קבו:
אמר איש פלוני בני בכורי הוא - נוטל פי שנים, איש פלוני בכור הוא - אינו נוטל פי שנים, דלמא בוכרא דאמא קאמר.	רב יוסף:											■	קבו:
ההוא דאתא לקמיה דרבה בר בר חנה, א"ל: מוחזקני בזה שהוא בכור.												○	קבו:
מנא ידעת?	א"ל: [רבה בר בר חנה]											○	קבו:
דהוה קרי ליה אבוה בוכרא סכלא												○	קבו:
דלמא בוכרא דאמא הוא, דכל בוכרא דאמא נמי בוכרא סכלא קארו ליה.	[רבה בר בר חנה]											‡	קבו:
ההוא דאתא לקמיה דרבי חנינא, אמר ליה: מוחזקני בזה שהוא בכור.												○	קבו:
מנא ידעת?	אמר ליה: [רבי חנינא]											○	קבו:
אמר ליה: דכי הוה אתו לגבי אבוה, אמר להו: זילו לגבי שכחת ברי, דבוכרא הוא ומסי רוקיה.												○	קבו:
ודלמא בוכרא דאמא הוא	[רבי חנינא]											‡	קבו:
בוכרא דאבא - מסי רוקיה, בוכרא דאמא - לא מסי רוקיה.	גמירי:											!	קבו:
טומטום שנקרע ונמצא זכר - אינו נוטל פי שנים, דאמר קרא: (דברים כ"א) והיה הבן הבכור לשניא, עד שיהא בן משעת הויה.	ר' אמי:											■	קבו:
אף אינו נידון כבן סורר ומורה, דאמר קרא: (דברים כ"א) כי יהיה לאיש בן סורר ומורה, עד שיהא בן משעת הויה.	רב נחמן בר יצחק:											■	קבו: